

Les

Koen Dille

Op het einde van zijn leven moet een man een huis gebouwd, een boom geplant, een boek geschreven en een zoon verwekt hebben. Dit komt niet van mij. Het is een oud Arabisch spreekwoord. Heel wat Arabieren zullen wel wat anders om hun hoofd hebben. Maar toch, sinds de revolutie in Tunis en die van het Tahrirplein is er kans dat daar verandering in komt. En aan wie hebben zij dat te danken? Aan Stefaan De Clerck. Jawel, onze minister van Justitie. Weliswaar heeft De Clerck het zelf ook niet helemaal waar gemaakt. Onze minister zal wel een huis bezitten en wie weet staat er in zijn tuin een boom. Of hij die zelf heeft geplant, is niet zeker. We willen niet moeilijk doen en nemen dus maar aan van wel. Maar een boek heeft De Clerck niet geschreven. Voor een Vlaams politicus een uitzondering overigens. Bert Anciaux bijvoorbeeld heeft er al een stuk of vijf op zijn conto en als je de geschriften van Valère de Scherpe en Han Vermeer plus de leugentjes en vergetelheidjes van Siegfried Bracke zou bundelen, en gesteld dat je ze ook nog zou willen, dan moet je al vlug een meter of twee op je boekenplank vrijmaken. Daarentegen heeft onze minister van Justitie wel een zoon.

Over hem moeten we het nu eventjes hebben. Zijn verdienste is enorm. Hij is het die de Arabische wereld uit haar acht eeuwen durende slaap heeft gewekt. Hij heeft gemaakt dat Ben Ali en Moebarak met vervroegd pensioen zijn moeten gaan. En voorts dat kerels als Assad van Syrië, het corrupte koninkje van Jordanië, Bouteflika van Algerië, Ali Abdoela Saleh van Jemen, de koning van Saoedi-Arabië en zijn zevenhonderd prins en zeer zeker ook Kadhafi en zijn vrouwelijke lijfwacht sindsdien op respectievelijk hun stoel, hun troon en hun divan zenuwachtig heen en weer zitten te schuiven. Ook Netanyahu

slaapt niet meer zo goed. Allemaal doordat De Clerck junior, samen met een drietal kompanen, in een paar dagen zomaar eventjes vijftigduizend mensen in Brussel bijeen hebben getwitterd en gefeesboekt. Welke motieven die mensenmassa nu precies bezielde, zullen we nooit weten. Er waren er die met Belgische vlaggen zwaaiden. Anderen met de Waalse haan of de Vlaamse leeuw. Sommigen eisten stiptere treinen of vroegen aandacht voor de bedreigde grauwe kiekendief. Er liepen er zelfs bij die niets bleken te willen. Die waren kennelijk uitgestuurd door de politie. Over één zaak waren ze het allemaal roerend eens: ons volk wil een regering. Alleen is dat nog steeds niet goed doorgedrongen tot onze leiders. Maar de driehonderd miljoen Arabieren aan de overkant van de Middellandse Zee hadden de les van De Clercq junior prima begrepen. Als je in een minder ontwikkeld land als België via Twitter en Feesboek vlotjes vele tienduizenden mensen in beweging kunt brengen, moest dat bij hen ook mogelijk zijn. Het verschil met de vijftigduizend van Brussel is dat ze in Tunis, Cairo, Saana, Amaan, enzovoort van hun regeerders afwilden. Dat gaat blijkbaar rapper dan het omgekeerde. Het kost je wel driehonderd doden in amper twee weken. Als leergeld kan dat tellen.

Maar wat precies hebben De Clerck c.s. het Arabische volk geleerd? Behalve natuurlijk dat je via Twitter, Feesboek en blogs met wat ITC-kennis vrij makkelijk – om het met de laatste modieuze uitdrukking te zeggen – onder de radar van dictaturen kunt blijven. Maar dan? Vrijheid? Weg met de corruptie? Gedaan met zakkenvullen? Democratie? Vooral dat laatste schreeuwden ze op het Tahrirplein en in de straten van Tunis door hun megafoons. Waaraan zouden Egyptenaren

of Tunesiërs denken bij het woord democratie? Zouden ze onze vorm van democratie voor ogen hebben? Ik schaam me dood. Hopelijk zijn ze niet op de hoogte van de knoeiboel die wij er in België van maken. Laten ze asjeblieft geen voorbeeld nemen aan ons compromisgesjacher, ons afkoopfederalisme, onze wafelijzerpolitiek, ons voor-wat-hoort-watgemarchandeer, onze tactische spelletjes en hypocriete manoeuvres. Vooral nu onze leiders, na al die jaren schaamteloos populisme, vervallen zijn in pathologisch afwijzingsgedrag en politiek autisme. Alleen is het in de rest van Europa niet veel beter met de democratie gesteld. Akkoord, je hebt hier dat een cynicus die met 27,8% van de stemmen zo arrogant is om in naam van de zes miljoen Nederlandstalige Belgen te spreken, en die bovendien ook nog eens alle tien miljoen Belgen in een houdgreep heeft. Maar in Nederland heb je ook zo'n potentiaat. Met nog veel minder stemmen en een schertspartij, waarvan alleen hij lid is, gijzelt die kluchtzanger een hele regering. Ook in Denemarken profiteert een dergelijk individu ervan om de politiek van op de zijlijn onder schot te houden. In Italië is de eerste minister dan weer een zielenpoot die in de politiek is gegaan omdat hij zijn hormoonspiegel niet onder controle krijgt. Onder bescherming van de maffia en met steekpenningen, belastingfraude en geknoui van zijn boekhouders heeft hij genoeg poen vergaard om zowat de hele Italiaanse tv op te kopen. Daar rekruteert hij zijn vrouwen om ze na bewezen diensten in zijn regering te parkeren. En, Arabische vrienden, mochten jullie soms denken dat ze er in Oost-Europa sinds 1989 beter aan toe zijn, ga dan maar eens kijken wat voor een schurkenstaat Loekasjenko van Wit-Rusland heeft gemaakt. Of hoe een rechtse autocraat Hongarije aan het klaarstoven is voor het fascisme. Over de

corruptie en het racisme in Roemenië of Bulgarije wil ik het niet eens hebben. En, vrienden uit de Maghreb, vraag ook eens aan jullie broeders hier hoe het populisme, schaamteloos surfend op racisme, vreemdelingenhaat en islamofobie, de democratie naar de knoppen helpt.

O ja, nog iets. Echt ontroerend, hoe jullie na al die weken het Tahrirplein weer zo netjes hebben schoongemaakt. Ik weet niet wie jullie dát geleerd heeft. Wij in elk geval laten na onze betogingen de boel liefst zo smerig mogelijk achter. Aan deze kant van de Middellandse Zee is dat een klus voor mensen van het mediterrane type.